RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE

nr. 10.948 van 4 december 2014
in de zaak A. 214.211/XIV-36.064

In zake : XXXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bruno Soenen
kantoor houdend te 9000 Gent
Vaderlandstraat 32
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 10 november 2014, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 130.978 van 7 oktober 2014 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 17 november 2014 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is een administratief rechtscollege dat jurisdictionele beslissingen uitspreekt waarop de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in casu het zorgvuldigheids- en het evenredigheidsbeginsel, niet van toepassing zijn. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

Net zoals de commissaris-generaal in de aanvankelijk bestreden beslissing beschouwt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen India als het eerste land van asiel. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt weliswaar vraagtekens bij verzoekers beweerde Chinese afkomst, doch de door verzoeker aangevoerde onwettigheden bij het onderzoek van zijn nationaliteit door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen de strekking van het bestreden arrest niet hebben beïnvloed en kunnen daarom ook niet tot de cassatie ervan leiden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt op basis van de informatie in het rechtsplegingsdossier vast dat Tibetanen in India reële bescherming genieten, dat de argumenten van verzoeker inzake de gevaren van refoulement niet gegrond zijn, dat de Tibetaanse bannelingen zich genoegzaam kunnen registreren in India, er ongemoeid kunnen verblijven en niet het voorwerp zijn van refoulementmaatregelen, dat hun socio-economische situatie relatief goed is, dat zij niet op structurele wijze worden gediscrimineerd, dat terugkeer mogelijk is en dat desgevallend duplicaten van IC's effectief worden uitgereikt. Wat betreft de precaire situatie van Tibetanen in de Volksrepubliek China, wordt in punt 2.9 van het bestreden arrest op die grief ingaan. Verzoeker gaat er bovendien aan voorbij dat India in toepassing van artikel 48/5, § 4, van de wet van 15 december 1980 'betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen' als eerste land van asiel wordt beschouwd. Waar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest verwijst naar een e-mail van de ambassade te Brussel aan CEDOCA betreffende het uitreiken van nieuwe IC's aan Tibetanen die deze verloren zijn, is deze informatie opgenomen in de COI Focus 'China/India, De Tibetaanse gemeenschap in India' van 11 maart 2014 die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt. Met de loutere kritiek dat de e-mail zelf niet in het dossier is opgenomen en er "niemand […] het bestaan en de authenticiteit van de betrokken mail [kan] nagaan" maakt verzoeker niet aannemelijk dat de informatie die door CEDOCA in het rapport is opgenomen, niet correct zou zijn. Verzoekers verwijzing naar het Nederlands Ambtsbericht, ter staving van de inhumane behandeling van Tibetanen bij terugkeer naar China, zijn uiteenzetting betreffende de afwezigheid van reële bescherming in India, zijn kritiek betreffende de mogelijkheid om terug te keren naar India en zijn uiteenzetting betreffende refoulement raken de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden.

Het enige middel is in die mate, en voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op vier december tweeduizend veertien, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Joris Casneuf	**Carlo Adams**